

عنوان مقاله:

اثر توام ویبریشن و گرما بر کاهش دیسمنوره اولیه

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 13، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

شیدا رفیع زاده قره تپه - Nurse, Member of Young Researcher Club, Islamic Azad University Gorgan Branch, Gorgan, Iran

اکرم ثناگو - Assistant Professor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

منصوره حسینی - Academic Instructor, Department of Nursing, Islamic Azad University Gorgan Branch, Gorgan, Iran

امین قلعه قافی - Electronic Student, Fakhroding Asad Gorgani Institute, Gorgan, Iran

رضا مکرم - Academic Instructor, Department of Statistic, Islamic Azad University Gorgan Branch, Gorgan, Iran

لیلا جویباری - Assistant Professor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: قاعدگی دردناک یکی از اختلالات شایع دستگاه تناسلی است که تقریباً ۵۰ درصد از زنان دارای دوره قاعدگی منظم را درگیر می کند. دیسمنوره اولیه به درد قاعدگی در غیاب بیماری قابل اثبات لگنی اطلاق می گردد که معمولاً در دو سال اول بعد از قاعدگی هنگامی که تخمک گذاری برقرار می شود؛ بروز می کند. این مطالعه به منظور تعیین اثر توام ویبریشن و گرما بر کاهش دیسمنوره اولیه انجام شد. روش بررسی: این مطالعه کارآزمایی بالینی روی ۷۵ دانشجوی دختر ساکن خوابگاه دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان در سال ۱۳۸۷ انجام شد. دختران با گروه سنی ۱۸ تا ۲۲ سال براساس نمونه گیری مبتنی بر هدف در مطالعه شرکت نمودند. هر فرد طی دو سیکل قاعدگی مورد بررسی قرار گرفت. در سیکل اول (گروه کنترل) هیچ مداخله ای صورت نگرفت و تنها شدت درد قاعدگی قبل و بعد از انجام روش های روتین تسکین درد شامل داروهای صناعی، گیاهی و درمان های خانگی به صورت خودگزارشی ثبت شد. در سیکل دوم (گروه مداخله) با شروع درد قاعدگی از دستگاه توام ویبریشن و گرما و هر نوبت به مدت ده دقیقه استفاده شد. برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و خط کش درد استفاده شد. با استفاده از نرم افزار SPSS-۱۴ و آزمون های آماری تی و ویلکاکسون داده ها تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: شدت درد در گروه کنترل، قبل از مداخله روتین ۵.۳۴ بود و بعد از مداخله روتین به میزان ۴.۰۹ کاهش یافت ($P < 0.0001$). در گروه آزمایش میانگین شدت درد قبل از مداخله ۵.۳۴ و بعد از مداخله ۳.۴۴ تعیین شد و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.05$). اریتم مختصر در ۸ درصد از افراد گروه مداخله مشاهده شد. نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که ویبریشن و گرما در مقایسه با روش روتین باعث کاهش بیشتر درد ناشی از دیسمنوره اولیه در دختران می گردد.

کلمات کلیدی:

Heat, Vibration, Dysmenorrhea, درد، دیسمنوره اولیه، ویبریشن، گرما، کارآزمایی بالینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724234>

